

ham skiftet til Kasfation, ikke kunde udholde Tjenesten i Rekrutskolen ved 6te Bataillon, henvendte han sig ofte til Dr. Møller, uden at denne tog Notits af ham, men jog ham bort med Erklæring om, at han ikke feilede Noget. Da han — saaledes har Sæspersen endvidere forklaret — havde hørt, at Penge mulig kunde virke hos Dr. Møller, og da hans Svaghed fremdeles generede ham, talte Sæspersen en Dag, da han fandt Dr. Møller i godt Humør, om at blive kasseret, hvortil Dr. Møller, efterat have undersøgt ham, svarede, at han maatte kunde blive Trainkudst; og nu sagde Sæspersen til Dr. Møller, at, naar han kunde udvirke, at han blev Trainkudst, vilde han fornøje ham for det, og gav han da med det samme Dr. Møller 5 Rd., som denne modtog med en Bemærkning om, at Sæspersen muligvis kunde blive Trainkudst, men at det for Dvrigt ikke berøede paa ham alene, om Sæspersen kunde opnaa, hvad han ønskede. Smidbertid hørte Rekrutskolen kort efter op, og da Sæspersens Tilstand ogsaa bedredes, blev han hverken kasseret eller Trainkudst, men Møllers Forhold imod ham var efter den Tid langt mere human.

Dr. Møller paa sin Side har — hverken paa gjentagne Forehold eller under udførlige Konfrontationer med Østergaard, Nielsen og Sæspersen — villet erkjende disses foran gjengivne Forklaringer for rigtige. Med Hensyn til Østergaards Forklaring har han vel ikke kunnet fragaa at have modtaget 5 Rd. af denne, men han har paaستاet, at denne Betaling er ydet ham for en Konsultation vedkommende Østergaard selv og for en Recept til denne — hvilken Paastand dog paa det Bestemteste er af Østergaard erklæret urigtig. Forklaringen af Nielsen og af Sæspersen ere, navnlig forsaavidt de gaa ud paa, at Dr. Møller skal have modtaget Penge af dem, vedholdende benegtede af ham som urigtige, ligesom han bestemt har negtet at have modtaget nogensohmhelst Gave af Penge eller Andet i Anledning af Udførelsen af sin Embedsstilling som Militærlege. Dog har han erkjendt, at det er hændet enkelte Gange, at Folk, naar de søgte ham henimod Sessjonstiden, inden de kom ind til ham for at tale med ham om Anliggender, der vedrørte dem selv eller deres Slægt og Venner i Anledning af Udskrivningen eller Indkaldelsen til militær Tjeneste, i Forveien have bragt en Snes Æg eller nogle Pund Smør ind i hans Kjøkken, uden at han har haft ringeste Anelse derom; før efterat de forlængst havde forladt hans Hus; men Saadant er kun stet sjældent — idet han udtrykkelig havde forbudt saavel sin Kone som sine Folk at tage imod Sligt — og kun hvor det ligefrem er listet ham og dem paa.

Af forskjellige Bidner, der forhen som Soldater have gjort Tjeneste ved de Militær-afdelinger, hvori Dr. Møller ogsaa har gjort Tjeneste samtidigt med dem, er det under Forhørene forklaret, dels at Dr. Møller var omtalt som en uventlig Mand, der skjældte de Syge ud i Stedet for at hjælpe dem, dels at han omtaltes som modtagelig for Stikpenge, dels at han var ilde lidt.

Til disse Uttringer har Dr. Møller bemærket, at han var streng imod Soldaterne i Sygdomstilfælde, navnlig i sin Tiltale til dem, og var det, fordi saa megen Simulation fandt Sted. Han veed, at han derfor var ilde lidt af Folkene. Om Nygterne om, at han tog mod Douceurer, skulde have deres Udspring derfra, veed han ikke, lige saa lidt som han enten veed nogen anden Omstændighed, hvoraf disse Nygter kunde opstaa, eller selv at have givet Anledning til dem.

Det Forslag, som Thinget har overgivet til Pension, er oplyst under en i 1870 imod Udvalget til Behandling, er af samme Indhold som det, der ifølge Foranstaaende blev forelagt Thinget i forrige Samling.

Det Forhold, som berører Dr. Møller den ham som Embedsmand lovhhjemlede Udgang

til Pension, er oplyst under en i 1870 imod ham anlagt Krigsretssag, og er af det i forrige Samling angaaende Dr. Møllers Pension nedsatte Udvalg berettet efter de til Krigsretssagen hørende Dokumenter saaledes (Rigsdags-tidende for 1870—71. Tillæg B Spalte 1152—1153):